

ning, der tilgodeser praktiske og rationelle hensyn, og som samtidig stemmer med almindelige demokratiske principper om fremgangsmåden ved valg.

Spørgsmål 18.

Hvorledes kan man sikre de ansattes indflydelse i ledelsesfunktionerne.

Boligministerens svar (af 5. maj).

Det er utvivlsomt af stor betydning for institutternes arbejde, at medarbejdernes interne arbejdsvilkår tages i betragtning ved udøvelsen af ledelsesfunktionerne, og at medarbejderne har lejlighed til at fremkomme med deres synspunkter, inden afgørelse af særlig interesse for deres forhold træffes. Dette gælder ikke mindst, når vigtige organisatoriske dispositioner, f. eks. om fusioner eller samarbejde med andre institutter, skal søges gennemført.

Lovforslagets bestemmelser om ledelsen i realkreditinstitutterne er ikke til hinder for etablering af samarbejdsudvalg eller lignende, hvorved medarbejderne sikres adgang til at blive orienteret og fremkomme med deres synspunkter, inden vigtige beslutninger om virksomhedens organisation og tilrettelæggelse, herunder f. eks. om fusion, træffes. Skal en sådan adgang særlig sikres, kunne det overvejes i loven at indføre bestemmelser om, at vedtægterne skal indeholde bestemmelser om disse forhold, herunder om adgangen for medarbejderne til at vælge repræsentanter med møde- og taleret på generalforsamlinger og adgang til at fremføre deres synspunkter over for bestyrelsen.

Med hensyn til spørgsmålet om i endnu højere grad at give de ansatte andel i den besluttende myndighed må erindres det særlige forhold inden for realkreditformidlingen, at risikoen for en sammenblanding af den forberedende lånesagsbehandling og låneudmålingen netop har ført til, at der i realkreditlovsforslaget som § 6, stk. 2, er indsat følgende bestemmelse: „Medlemmer af bestyrelsen kan ikke have andre lønede hverv i instituttet“ — en bestemmelse, som vel i første række tilsigter at afvikle kreditforeningsrepræsentanternes dobbeltstillinger, men som også er til hinder for, at medarbejderne i øvrigt (herunder direktører,

vurderingsinspektører) kan deltage i selve bestyrelsesfunktionen. I realkreditkommissionens betænkning (kap. 2, pkt. 17) har kommissionen bl. a. påpeget det uheldige i den sammenblanding af bestyrelsesfunktioner og administrative funktioner, som finder sted i Husejernes Kreditkasse. Det siges herom: „Som det fremgår af redegørelsen for kreditkassens nuværende struktur foran pkt. 5, er afgrænsningen mellem bestyrelsesfunktioner og direktionsfunktioner ret uklar. Kommissionen finder det således principielt uheldigt, at direktionen, der leder foreningens daglige arbejde, samtidig deltager i tilsynet med dette arbejde. Kommissionen går derfor ind for, at de to sæt funktioner for fremtiden klart adskilles“.

En direkte repræsentation for de ansatte, f. eks. i institutternes bestyrelse, synes ud fra disse synspunkter ikke at kunne etableres. Det kan i denne forbindelse også nævnes, at reglerne for de almentnyttige boligselskaber ud fra lignende betragtninger udelukker, at disse selskabers medarbejdere kan indvælges i selskabernes ledelse.

Spørgsmål 19.

Finder ministeren det principielt heldigt, at tilsynsvirksomheden finansieres af de institutter, hvormed den skal holde tilsyn?

Boligministerens svar (af 5. maj).

Lovforslagets regler (§ 8, stk. 3) om finansiering af tilsynsvirksomheden svarer til de almindelige principper, der gælder herom på beslægtede lovområder: Lov om tilsyn med banker og sparekasser m. v., lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med pensionskasser, hvor det ligeledes er de pågældende penge- eller forsikringsinstitutter, der afholder udgifterne ved det offentlige tilsyn. Spørgsmålet kan således ikke betragtes isoleret i relation til realkreditinstitutterne, men må ses i et videre perspektiv.

Baggrunden for bestemmelsen er nu som før den, at man finder det rimeligt, at udgifterne med tilsynet direkte udredes af den kreds af personer, hvis interesser tilsynet i første række tilsigter at varetage.

Det bemærkes, at den foreslåede ordning, som svarer til de i dag gældende bestemmelser i realkreditlovgivningen, ikke ses at have givet anledning til betænkeligheder.